

ת"פ 33545/04/11 - מדינת ישראל נגד שלום אזולאי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2015

ת"פ 33545-04-11 מדינת ישראל נ'

אזולאי

בפני כב' השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלום אזולאי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דניאל אשכנזי ומתמחה איתן קרמר

ב"כ הנאשם עו"ד לאה סיגלר

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 30.09.14 הגיעו הצדדים להסכמה לפיה הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום, וצרף את תיק 7867-10-12 וכן פלא 394082/09 בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב וכן יצרף פלא 349126/09 גם כן באותה עבירה. לעונש עמדת המאשימה למאסר בפועל, כאשר המאשימה מגבילה את עצמה לתקופה של שנה וכן מאסר על תנאי וקנס והסנגורית לא מוגבלת בטיעוניה. קיימת הסכמה דיונית לשלוח את הנאשם לתסקיר.

נוכח הודאתו הורשע הנאשם בתיקים הבאים:

בתיק 33545-04-11 בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17(1) לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ב-1986 (ארבעה אישומים).

בתיק 7867-10-12 בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17(1) לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ב-1986

עמוד 1

(חמישה אישומים).

בפלא 394082/09 בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17(1) לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ב-1986.

בפלא 349126/09 בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17(1) לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ב-1986.

על פי עובדות כתב האישום ת.פ. 33545-04-11

אישום 1. בחודשים מאי יוני 2009 השתמש בכרטיס אשראי של המתלוננת בסך 3633.40 ש"ח ללא רשותה. המתלוננת החליפה כרטיס אשראי בעקבות ההונאה הנאשם עשה שימוש בכרטיס החדש בסכום 1387.41 ₪. המתלוננת שוב גילתה את ההונאה החליפה כרטיס אשראי שוב עשה שימוש בכרטיס החדש בסכום של 1108.36 ₪ ללא רשותה. סה"כ עשה הנאשם שימוש בכרטיסי המתלוננת בסכום כולל של 6209.24 ₪.

אישום 2. ב- 1-5/02/06 הונה הנאשם בכרטיס חיוב בכך שעשה שימוש בכרטיס אשראי בתשע רכישות בסכום כולל של 6,167.21 ₪ ללא רשות בעלי הכרטיס.

אישום 3. ב- 30.12.05 ו- 09.01.06 הונה הנאשם בכרטיס חיוב בכך שעשה שימוש בכרטיס אשראי בשלוש רכישות בסכום כולל של 17,682.83 ₪ ללא רשות בעלי הכרטיס.

אישום 4. ב- 04.11.05 ו- 12.12.05 הונה הנאשם בכרטיס חיוב בכך שעשה שימוש בכרטיס אשראי בעשרים ושלוש רכישות בסכום כולל של 19,487.52 ₪ ללא רשות בעלי הכרטיס.

על פי עובדות כתב האישום ת.פ. 7867-10-12

אישום 1. בחודשים נובמבר 2011 לדצמבר 2001 הונה הנאשם בכרטיס חיוב בכך שעשה שימוש בכרטיס אשראי בחמש עשרה רכישות בסכום כולל של 12,795 ₪ ללא רשות בעלי הכרטיס.

אישום 2. בין החודשים מארס לאפריל 2012 הונה הנאשם בכרטיס חיוב בכך שעשה שימוש בכרטיס אשראי בחמש רכישות בסכום כולל של 14,034 ₪ ללא רשות בעלי הכרטיס.

אישום 3. בחודש פברואר 2012 הונה הנאשם בכרטיס חיוב בכך שעשה שימוש בכרטיס אשראי בארבע עשרה רכישות בסכום כולל של 20,097 ₪ ללא רשות בעלי הכרטיס.

אישום 4. במהלך 2012 הונה הנאשם בכרטיס חיוב בכך שעשה שימוש בכרטיס אשראי בשלוש רכישות בסכום כולל של 11,884 ₪ ללא רשות בעלי הכרטיס.

אישום 5. בנובמבר 2011 וכן בחודש מארס 2012 הונה הנאשם בכרטיס חיוב בכך שעשה שימוש בכרטיס אשראי בשלוש רכישות בסכום כולל של 9,162 ₪ ללא רשות בעלי הכרטיס.

בנוסף כאמור, צירף הנאשם עוד שני תיק פלא באותן עבירות משנת 2009.

הנאשם נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר, לפיו, הנאשם בן 43 נשוי ואב לילדה. עובד מזה 11 שנים כעוזר נהג בחברה לממכר דגים. בהתייחס לעבירה מסר כי מאפייניהן דומים לעבירה בה הורשע בעבר כשהוטלו עליו סנקציות עונשיות. בשל מצב הכלכלי הדוחק ולנוכח מורכבות היחסים עם אישתו ביצע שוב את העבירות נשוא הדיון. זאת, עד למעצרו בשנת 2009. כיום ניכר כי החל להתבונן במעשיו בביקורתיות ולשנות את אורחות חייו, בעיקר מאז יצר קשר עם גורמי הרווחה. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות וניכר כי הוא ער לסבלם של הקורבנות והביע צער על הפגיעה בהם. מדו"ח סוציאלי שהתקבל מגורמי הרווחה עולה כי המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה משנת 2013, שני בני הזוג מעורבים בגידול הילדה אך ניכר כי הנאשם דומננטי יותר בשל קשיי תפקוד של האם. לאור מצבה הרפואי של האם הנאשם הינו הגורם המתפקד והמטפל המרכזי במשפחה. שירות המבחן ממליץ בתיק זה לנקוט בדרך שיקומית טיפולית, שירות המבחן סבור כי מאסר ולו בדרך של עבודות שירות יש בו כדי להביא לנסיגה במצבו התפקודי, תעסוקתי ומשפחתי כבן זוג ואב. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן, במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית ושל"צ בהיקף 350 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

התובע טען לעונש, הפנה לחומרת העבירות, להיקפן, ולסכומים בהם בוצעו ההונאות בכרטיסי האשראי. ב"כ המאשימה טען "הנאשם חי על חשבונם של אחרים וקנה לו הרגלי מוסר, הונאה על פני עבודה ופרנסה באופן עצמאי." ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם ממעשים אלה נע בין מאסר קצר ל-24 חודשי מאסר בפועל לכל אישום. ב"כ המאשימה הפנה להרשעה קודמת משנת 2006 בעבירת מרמה וגניבה. ריבוי העבירות יש בו כדי להעצים ולהחמיר ברף הענישה. ב"כ המאשימה טען כי המלצת שירות המבחן העונשית אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה. לכן ביקש לדחות את המלצות שירות המבחן. ב"כ המאשימה עתר למאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לחברות האשראי.

ב"כ הנאשם טענה כי יש מקום לדחות את הדיון במספר חודשים לראות את ההשתלבות הנאשם בשיקום. ב"כ הנאשם הפנתה לגזה"ד בת.פ. 14-03-57782 של כב' השופט היימן מראשל"צ. מדובר במי שלחובתו שתי הרשעות. הוא הובא לביהמ"ש כשהוא אסיר. עדיין התביעה הסכימה ועתרו בהסכמה למאסר על תנאי וקנס ופיצוי. ב"כ הנאשם ביקשה לראות באישומים מעשה מתמשך המורכב ממספר אירועים. מדובר באותו נאשם עם אותה תכנית עבריינית. הקשר בין העבירות הוא בעוצמה גבוהה. מדובר באותו רקע לביצוע העבירות ובאותה שיטה. הקורבנות הן חברות האשראי. הערך המוגן שנפגע הוא זהה. ב"כ הנאשם הפנתה לע"פ 4910/13, ג'אבר נ' מד"י. השופט מדברת על עבירות שיש להן קשר ענייני הדוק תוך התייחסות לביצוע באותה דרך. מדובר מבחינתה באותה תכנית עבריינית. יש לנתחם כאירוע אחד. עוד ע"פ 4316/13, יש לראות קשר בין האישומים שבוצעו לאורך שנים, אך כולן נובעות מאותה תכנית עבריינית. לכן, בנסיבות העניין, ביקשה ב"כ הנאשם לראות את כתבי האישום השונים כמעשה מתמשך שמורכב ממספר אירועים. מדובר בעבירות שבוצעו לבד ללא תחכום וללא תכנון וללא עבירות נלוות. ב"כ הנאשם הפנתה לעברו של הנאשם שאינו מכביד. ממאי 2012 לא נפתחו לחובת הנאשם תיקים בכל תחום עברייני. ב"כ הנאשם טענה כי הרכישות שבוצעו לא נועדו לצרכי מותרות. מדובר בצרכים הבסיסיים. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, צירף את כל התיקים, לקח אחריות, חסך זמן שיפוטי וניקה שולחן. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, מצבו המשפחתי הקשה של הנאשם ומצבו הכלכלי הקשה.

הנאשם חזר על אחריות למעשי העבירה, טען למצב משפחתי קשה. השמתו במאסר עלולה להביא למצב טרגי במשפחתו.

לעניין טענת ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע אחד

ב"כ הנאשם טענה כי יש לראות בכל האישומים בהם מואשם הנאשם כארוע אחד. והפנתה לע"פ 4910/13 בני ג'אבר נגד מד"י איני יכול לקבל טענה זו מפנה לדברי השופט דנצינגר בפס"ד לסעיף 30

"30. ודוק, סביר להניח שבמרבית המקרים יוביל המודל דלעיל לכך שתרחיש עובדתי מסוים יסווג כ"אירוע אחד" וכ "מעשה אחד". עם זאת, לא תמיד יהיה זה כך, כיוון שהמבחן הצורני-עובדתי, בהיותו מבחן טכני באופיו, עשוי "ללכוד" מקרים שונים ולסווגם כ "אירוע אחד", על אף שיכולים להיות ביניהם הבדלים מהותיים שמשליכים על קביעת מתחם הענישה ההולם ועל גזירת העונש הראוי בעניינו של הנאשם הקונקרטי. כך במיוחד במקרים בהם מדובר ב "אירוע אחד" שבו בוצעו מספר עבירות במספר קורבנות בסמיכות של זמן ומקום. לדוגמא, נציב לנגד עינינו מקרה שבמהלכו ביצע עבריין שתי עבירות מין במתלוננת אחת. בהתאם למבחן הצורני-עובדתי, מקרה זה יסווג כ "אירוע אחד" (שבו בוצעו שתי עבירות מין). עתה נשנה מעט את עובדות המקרה, כך שבמהלכו ביצע העבריין שתי עבירות מין בשתי מתלוננות בזו אחר זו (דהיינו, עבירת מין אחת בכל מתלוננת). בהתאם למבחן הצורני-עובדתי, גם מקרה זה יחשב כ "אירוע אחד" (שבו בוצעו שתי עבירות מין), על אף שמדובר בשתי מתלוננות ולא במתלוננת אחת. זאת, מכיוון שהמבחן הצורני-עובדתי מתעלם מהשוני המהותי בין המקרים ובוחן אותם על פי מבחן טכני ופשוט יחסית של סמיכות זמן ומקום. עם זאת, ספק אם יהיה מי שיחלוק כי קיים שוני מהותי בין המקרים וכי ראוי להתייחס אליהם באופן שונה בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם ולגזור את עונשו של העבריין. כאן נכנס המבחן המהותי-מוסרי לתמונה. על פי מבחן זה, האירוע הראשון יסווג כ "אירוע אחד" שמהווה גם "מעשה אחד" שבמהלכו בוצעו שתי עבירות, ואילו המקרה השני יסווג כ "אירוע אחד" שבו "שני מעשים" (בהתאם למספר המתלוננות) שבמהלכו בוצעו שתי עבירות, ולקביעות אלה תהיה השפעה ישירה על קביעת מתחם הענישה ההולם ועל גזירת עונשו של העבריין בכל אחד מהמקרים."

במקרה הנוכחי מדובר באירועי עבירה שהתרחשו בין השנים 2005 ועד 2012. כאמור בדברי כב' הש' דנצינגר יש חשיבות למשך הזמן, כאשר קיימת סמיכות זמנים בין העבירות עדיין ניתן לראות במעשים אירוע אחד. ברם קבלת פרשנותה של ב"כ הנאשם לפיה בשל הדמיון בעבירות יש לראות באירועים שהתפרסו במשך 7 שנים, כלפי מתלוננים שונים עם כרטיסי אשראי שונים אירוע אחד הינה פרשנות, שאינה עומדת לא במבחן הצורני ולא במבחן המהותי שנקבע בהחלטה זו. ב"כ הנאשם הפנתה גם לע"פ 4316/13 מד"י נגד רמי חג'אמה. בפס"ד זה שאלת האירוע האחד נותרה בצריך עיון וההתייחסות בפס"ד בכלל נתונה לשאלת העונש הכולל. בנסיבות, אלו פס"ד אינו רלוונטי לטענה האם מדובר באירוע אחד. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע אחד ויש לראות באישומים השונים אירועים נפרדים.

מדיניות הענישה בעברת הונאה בכרטיס חיוב

רעפ 8502/10 גבי בר קליפא נ' מדינת ישראל (29.11.10) על פי הנטען בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים המבקש זייף כרטיסי חיוב על סמך פרטים שסיפקו שלושה אחרים, שהועסקו כעובדים בתחנת דלק וחנות בגדים. באמצעות כרטיסי החיוב המזויפים, המבקש ביצע רכישות בחנויות של פריטים שונים ותדלק בתחנת הדלק. בנוסף,

באמצעות האחרים שהועסקו בתחנת הדלק, חויבו כרטיסי החיוב בסכומי התדלוק של לקוחות ששלמו עבור התדלוק במזומן, והכסף המזומן הועבר למבקש שהפריש ממנו אף לאחרים. הנאשם נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל ושנים עשר חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי והעמיד את עונשו על חמישה עשר חודשי מאסר בפועל, פיצוי לחברות האשראי בגובה 20,000 ₪ ורכיב המאסר המותנה הותר על כנו. הערעור נדחה בבית המשפט העליון.

עפ"ג (ירושלים) 56116-06-14 מוחמד קשקוש נ' מד"י (13.11.14).

נגזר דינו של המערער לשירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות ולארבעה חודשי מאסר על-תנאי. על פי עובדות האישום הראשון ביום 11.10.09, מצא המערער במעונות הסטודנטים נרתיק תעודת זהות של המתלון, ובו תעודת סטודנט, אישור כניסה לאוניברסיטה וכרטיס אשראי, המערער גנב את הפרטים האמורים, במשך כחודש עשה המערער שימוש בכרטיס האשראי של המתלון בבתי עסק שונים בירושלים בסכום של 217 ₪. בנוסף, זייף המערער את אישור הכניסה לאוניברסיטה, בכך שהדביק את תמונתו שלו על תמונתו של המתלון. באמצעות אישור הכניסה המזויף, נכנס המערער למתחם האוניברסיטה ונתפס בכף. באישום השני הורשע המערער כי בשתי הזדמנויות, נכנס לחדר ניתוח בבית-החולים, כשהוא לבוש במדים כחולים של עובדי בית-החולים, תוך הצגת מצג שווא שהוא סטודנט לרפואה. בית-משפט קבע, כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על-תנאי לצד שירות לתועלת הציבור ועד למאסר למשך שישה חודשים. נגזר דינו למאסר על-תנאי ושל"צ בהיקף של 120 שעות. המערער זוכה מאישום השני בהסכמה ונדון למע"ת ושל"צ למשך 80 שעות.

תפ (ירושלים) 6261-08-12 מדינת ישראל נ' עופר חמו (מיום 22.10.14) הנאשם הורשע בעברת התפרצות וצירף תיק של הונאה בכרטיס חיוב, לגבי עבירות בכרטיס חיוב. אישום ראשון, הנאשם קיבל ממתלון במרמה את מספר הכרטיס האשראי שלו, וביצע באמצעותו 16 עסקאות טלפוניות בסך כולל של 13,451.13 ₪. אישום שני, קיבל הנאשם במרמה ממתלון פרטים של שני כרטיסי אשראי. באמצעות שימוש בפרטים שנמסרו לו ביצע הנאשם עסקה בסך 1,000 ₪. אישום שלישי, קיבל הנאשם במרמה ממתלון את פרטי כרטיס האשראי שלו, בסך הכל ביצע הנאשם באמצעות מספר כרטיס האשראי של המתלון 18 עסקאות בסך של 11,583.39 ₪. אישום רביעי, פנה הנאשם טלפונית למתלון, אולם מתלון זה סירב למסור לנאשם את פרטי כרטיס האשראי שלו. אישום חמישי, התקשר הנאשם למתלון וקיבל ממנו במרמה את פרטי כרטיס האשראי שלו, באמצעות פרטי הכרטיס ביצע הנאשם עסקה בסך 900 ₪. אישום שישי התקשר הנאשם למתלון והוציא במרמה מהמתלון 250 ₪. נקבע מתחם אישומים 1,3 בין מאסר קצר, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. אישומים 2,5,6 בין מאסר על תנאי בצירוף קנס לבין 12 חודשי מאסר בפועל. אישום 4 בין מאסר על תנאי בצירוף קנס לבין מאסר קצר. הנאשם נדון לתקופת מאסר ממושכת הכוללת את עבירות ההתפרצות.

תפ (כ"ס) 20098-05-12 מדינת ישראל נ' רותם ציאני (24.03.13) הנאשם הורשע בשבע עבירות של הונאה באמצעות בכרטיס חיוב, בעבירה של קבלת דבר במרמה, גניבה, הפרת הוראה חוקית. הנאשם צירף תיק נוסף של עבירות כלפי רכב. על פי כתב האישום ביצע הנאשם מספר רכישות באמצעות מסירת פרטי כרטיס אשראי של אחרים ללא רשותם בסכום כולל של 33,958 ₪. הנאשם הפרת הוראה חוקית שעה שהפר תנאי מעצר בית וגנב טלפון בשווי 4,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם נע בעבירות ההונאה בכרטיס חיוב לאור תחכום העבירות מאסר שירוצה בע"ש ועד 18 חודשי מאסר. לאור ריבוי האישומים, התחכום שלהם, בית המשפט דן את הנאשם ל- 18 חודשי מאסר, מע"ת ורכיבים כספיים.

תפ (רמלה) 48359-10-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח' (04.09.14) הנאשמת הורשעה שמונה עשר אישומים של הונאה בכרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב, על-פי המתואר בכתב האישום באישום הראשון, בוצע חיפוש על ידי

שוטרים בבית הנאשמים, אשר במהלכו נמצא רכוש שעליו חשד סביר כי הוא גנוב כגון, מוצרי חשמל, 23 זוגות נעליים, תכשיטים ובגדים. לפי יתר האישומים ביצעה הנאשמת כ- 245 עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי של אחרים, בסך כולל של כ- 150,238 ₪. בחלק מהאישומים ניסתה הנאשמת לעשות עסקאות אך נדחתה ע"י חברת האשראי. בית המשפט קבע לגבי כל אירוע מתחם עונש הולם החל משירות לתועלת הציבור ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשמת נדונה ל 4 חודשי מאסר, מע"ת ופיצוי.

הערך המוגן פגיעה ברכושו של הציבור, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה, לנוכח האמור הדוגמאות שהובאו המעידות על מתחמים שונים בעבירות דומות, יצוין כי מדובר במנעד ענישה מגוון והוא תלוי בתחכום שבביצוע העבירה, וסכום ההונאה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין כל אירוע הינו מאסר על תנאי ועד מאסר למשך 18 חודשים מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עברו הפלילי ל הנאשם; ריבוי עברות; האמור בתסקיר שירות המבחן.

סיכום כל סכומי ההונאה שביצע הנאשם מסתכם בסכום של 117,519 ₪ מדובר בסכום ניכר של הונאה בכרטיס אשראי. יחד עם זאת מדובר בתיק הנוכחי באירועים שהתרחשו בין השנים 2005 ועד 2012. למעשה בשלוש השנים האחרונות הנאשם לא חזר לסורו. עוד יצוין כי לנאשם עבר פלילי ישן מאד בהרשעה בודדת מלפני כעשור. לאחר עיון בצורה מעמיקה בתסקיר אני סבור כי המלצת שירות המבחן אכן מצדיקה את שיקולי השיקום. אולם שיקולי השיקום אין בהם די לאור חומרת העבירות, ריבוי העבירות לא ניתן להסתפק בהמלצת שירות המבחן. יחד עם זאת אציין כי לולא האמור בתסקיר היה מקום לשלוח את הנאשם למאסר ממש ולא בעבודות שירות, וזאת משיקולי האינטרס הציבורי. כאשר בית המשפט מביא בחשבון גם את שיקולי השיקום, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות האחרונות הינן משנת 2012, מצבו המשפחתי הקשה של הנאשם המגדל ילדה עם בעיות התפתחותיות, כאשר רעיית הנאשם סובלת מבעיות בתחום בריאות הנפש והגבלה בתפקוד ולמעשה הוא היחיד המתפקד בצורה מלאה במשפחתו, אני סבור כי ניתן להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות כדי להציב לנאשם גבולות ברורים.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך ארבעה חודשים, אני מטיל על הנאשם ביצוע של העבודות המפורטות בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, עלפי הוראות סעיף 51 ב(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יבצע את עבודות השירות בתחנת מרחב איילון ברח' פיכמן 18 חולון וזאת במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה ביום בערבי חג וחוה"מ יעסק כנהוג במקום העבודה, וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם

מסיבותיו ובין אם משום שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

תחילתן של ביצוע העבודות ביום 2/9/15, שעה 08:00 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"ב פרץ שמעון
טלפון 0506279200.

על הנאשם להתייבב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה
08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה (טל': 978706008).

אני מודיע לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי
מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק
את עבודות השירות ורצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

המזכירות תעביר הודעה על גזר הדין לממונה על עבודת השירות.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור
את העבירה בה הורשע.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 01.09.15. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד,
תעמוד יתרת הקנס לתשלום מדי.

ד. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים. בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם
שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן
הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

מזכירות בית המשפט תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזירו לידיו או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ה, 23/06/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד , שופט